

ABSTRAKT

Cílem předložené práce bylo ve shodě se zadáním představit jednotlivá překladatelská řešení českých přivlastňovacích zájmen v literárních překladech do japonštiny. V první části práce byla obecně srovnána slovnědruhová kategorie zájmen v češtině a japonštině. Ve druhé části byly prezentovány výsledky analýzy překladových textů do japonštiny, dílčí četnosti překladových řešení všech českých osobních přivlastňovacích zájmen ve všech osobách a obou číslech vyjádřené v procentech.

Překladovými texty, na kterých bylo předchozí zkoumáno, byly literární díla *Válka s Mloky* a *Žert*. V textech byly nejdříve vyhledány české věty obsahující přivlastňovací zájmeno a poté ekvivalentní věty v japonském překladu. Z knihy *Válka s Mloky* byla vybrána jedna stovka výskytů a z knihy *Žert* dvě stovky. Poté byly výskyty daných zájmen a jejich překladů vyhodnoceny.

Ve shodě s očekáváním se prokázalo, že japonština patří mezi jazyky, které vynechávají zájmena a to i v kontextech, kdy odkazují na mluvnickou osobu jako na vlastníka objektu (obecně). I přes to byla výsledná celková i dílčí četnost překladatelských řešení vyšší než v původním japonském textu, na kterém byly výsledky ověřeny. Tento výsledek je zde odůvodněn specifickým charakterem překladové japonštiny.

Klíčová slova: čeština, japonština, osobní přivlastňovací zájmena